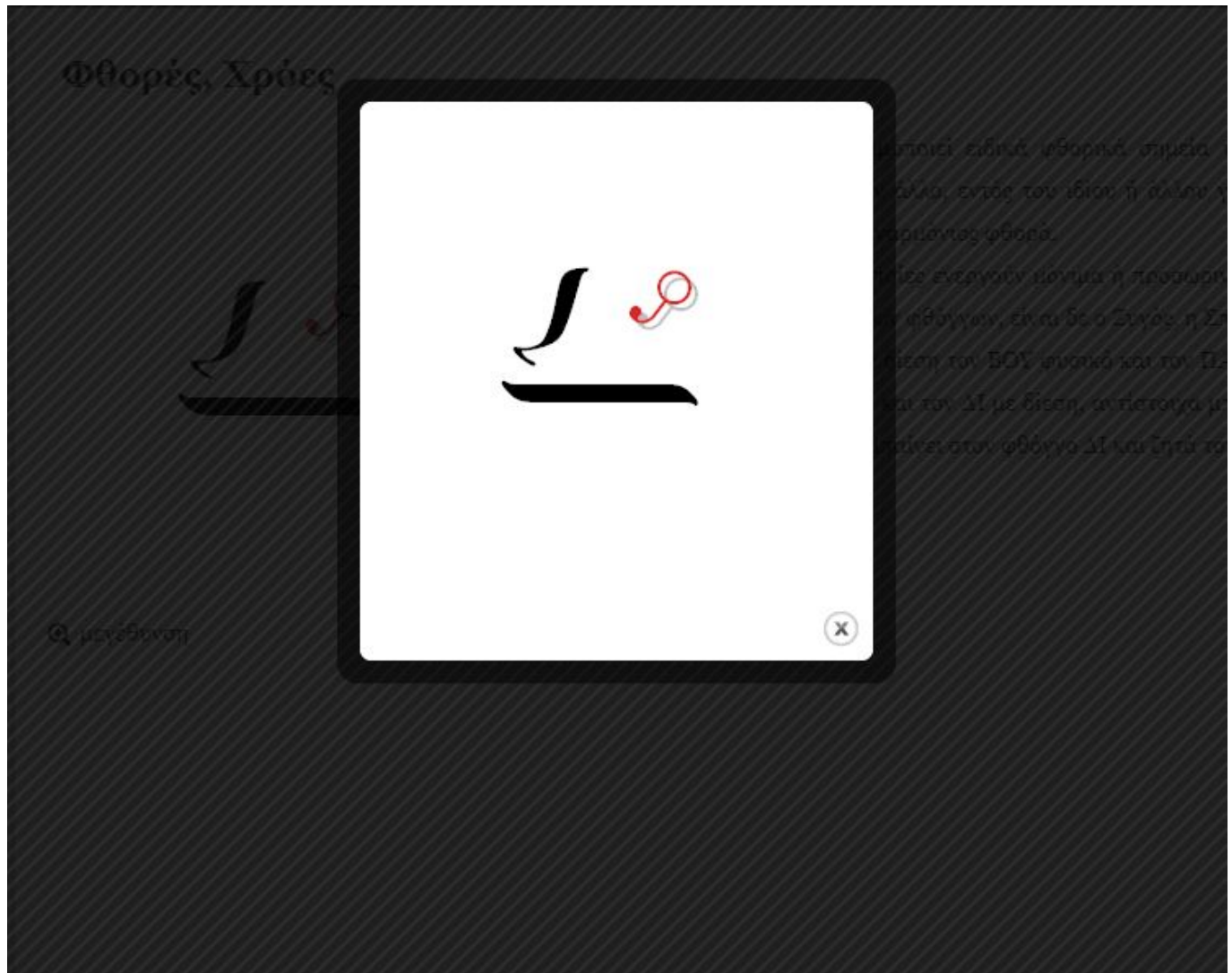

ΘΕΩΡΙΑ ΒΥΖΑΝΤΙΝΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ: Φθορές, Χρόες

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Η Βυζαντινή Μουσική χρησιμοποιεί ειδικά φθορικά σημεία, Φθορές, οι οποίες αλλοιώνουν το μέλος και μάς οδηγούν από ένα ήχο σε έναν άλλο, εντός του ιδίου ή άλλου γένους – είναι δεκατρείς, οκτώ διατονικές, τέσσερις χρωματικές και μια εναρμόνιος φθορά.

Αντίθετα από τις φθορές, οι οποίες ενεργούν μόνιμα ή προσωρινά, έχουμε τις Χρόες, οι οποίες είναι τρεις και ενεργούν επί συγκεκριμένων φθόγγων, είναι δε ο Ζυγός, η Σπάθη, και το Κλιτόν.

Ο Ζυγός μπαίνει στον φθόγγο ΔΙ και ζητά τον ΓΑ με δίεση τον ΒΟΥ φυσικό και τον ΠΑ με δίεση, η Σπάθη μπαίνει στον φθόγγο ΚΕ και ζητά τον ΖΩ με ύφεση και τον ΔΙ με δίεση, αντίστοιχα μπαίνει και στον φθόγγο ΓΑ και ενεργεί με τον ίδιο τρόπο, και

το Κλιτόν μπαίνει στον φθόγγο ΔΙ και ζητά τον ΓΑ και τον ΒΟΥ με δίσηση.

**Εκ της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών - Θεωρία Βυζαντινής Μουσικής -
iaathdigitalmuseum.gr**